

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НЕЗАЙНЯТОЇ МОЛОДІ

Суттєвою рисою молоді є те, що значна її частина не має власного соціального статусу, перебуває на стадії «статусного мораторію», характеризується або попереднім соціальним статусом, тобто соціальним положенням батьків, або своїм майбутнім статусом, пов'язаним із професійною підготовкою. Молодь входить у життя в умовах уже чинних соціальних інститутів, які не завжди відповідають її потребам, що призводить до виникнення криз і конфліктів [2].

Безробіття негативно впливає на молодь, іноді створюючи проблеми не тільки для однієї персони, а і для суспільства та держави, тому одним з найголовніших завдань держави є інтеграція молодих людей в суспільні процеси через працю.

Сучасна молодь, з одного боку, відчуває себе особливою групою суспільства, з другого – усе більше страждає від невирішеності своїх специфічних проблем. Досить важливим фактором, який деформує свідомість молоді, є відсутність довіри до неї з боку суспільства. Молодь є частиною суспільства, вона входить у розмаїття його зв'язків і відносин, однак дуже рідко залучається до вирішення та реалізації програм розвитку суспільства. Це визначає суперечності, котрі існують на рівні молодь-суспільство.

Найбільш суттєві з них такі: рівень освіти та матеріальний стан молоді; потяг до знань і необхідність працювати; прагнення до самостійності й економічна залежність від батьків; професійний статус і потреби сучасного ринку праці; ажання вирішувати власні проблеми самостійно та реальна участь у прийнятті управлінських рішень.

Молодь має досить великі та суттєві переваги порівняно з іншими віковими категоріями працездатного населення, водночас вона більшою мірою, ніж інші групи населення, підпадає під загрозу бути безробітною [1;3]. Труднощі щодо працевлаштування спонукають молодь займатися нерегламентованою, а то й тіньовою діяльністю [2; 4]. Така діяльність серед молодого покоління призводить до таких негативних наслідків як:

1. Економічні (знецінення робочої сили, виїзд талановитої молоді за кордон, зменшення надходжень до бюджету).
2. Соціальні (посилення незахищеності молоді на ринку праці, зростання соціальної напруженості).
3. Психологічні (втрата мотивації до праці, зміна структури ціннісних орієнтацій, що призводить до зниження формування престижності легальної зайнятості).
4. Правові (зростання злочинності).

Значну частину безробітної молоді становлять випускники професійно-технічних та вищих навчальних закладів. Проблема працевлаштування випускників частково зумовлена вадами державного замовлення на підготовку фахівців.

Аналізуючи питання законодавчої бази у сфері соціального захисту, варто відзначити, про значну кількість нормативно-правових актів, які регулюють спільні питання державних гарантій, соціальних допомог, пенсійного забезпечення та соціального страхування. Але поруч з тим є ряд питань, що не охоплює повністю законодавство. Це, в першу чергу, медичне страхування та допомога, реалізація соціальних прав, що задекларовані, але не виконуються.

Незважаючи на декларації, на практиці вирішення проблем трудової зайнятості молоді не належить до пріоритетних завдань органів влади: центри зайнятості працюють тільки з особами, які зареєстровані як безробітні, відділи у справах сім'ї та молоді мало чисельні, заходи не фінансуються.

Дисбаланс між попитом і пропозицією робочої сили. Однією із головних причин такого дисбалансу є відсутність державного прогнозування потреб економіки у молодих спеціалістах.

Основними напрямками політики держави щодо подолання молодіжного безробіття повинні стати:

1. Вдосконалення нормативно-правової бази.
2. Впровадження регіональної політики сприяння розвитку малого підприємництва серед молоді.
3. Формування умов для забезпечення зайнятості молодого населення України, запобігання безробіттю, створення нових робочих місць.
4. Впровадження державного прогнозування потреб економіки у молодих спеціалістах.
5. Впровадження профорієнтаційної роботи на рівні навчальних закладів різного рівня.
6. Ліквідація професійної дискримінації за віком.
7. Подолання проблеми негативного іміджу молоді у працедавця.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» від 01.01.2013 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
 2. Анішина. Н., Верба Д. Вдосконалення державного регулювання зайнятості молоді // Україна: аспекти праці. – 2013. – № 4. – С. 14-22.
 3. Державний комітет статистики України. Динаміка кількості зареєстрованих безробітних за причинами незайнятості. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
 4. Офіційний сайт Державної служби статистики України: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
- Молодіжне безробіття в Україні: сутність, причини та шляхи розв'язання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://asconf.com/rus/archive_view/634.